

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoCsp/12/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7921204819
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Novotná Mlinársciková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7921204819.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a Mgr. Miloša Greguša v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v C. D. E. F. G. X/XXX, zastúpenému JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou, so sídlom advokátskej kancelárie v Košiciach na Urbánkovej ulici č. 6, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom v Bratislave na Pribinovej ulici č. 25, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave na Kubániho ulici č. 16, za ktorú koná konateľka a advokátka JUDr. Andrea Cviková, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 2 000 Eur o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov č.k. 12Csp/222/2021-285 zo dňa 18.12.2024 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku I. a výroku III. o trovách konania.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 18.12.2024, č. k. 12Csp/222/2021-285 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie v sume 350 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % (výrok III.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal, zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 2 000 Eur. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500099817 zo dňa 22.01.2015. Žalobca so žalovaným súčasne dňa 22.01.2015 uzavrel Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500099817. Žalovaný požadoval od zamestnávateľa žalobcu vykonávať zrážky zo mzdy na uspokojenie pohľadávky vo výške 1 079,62 Eur, pričom poskytnutý úver bol vo výške 675,00 Eur. Žalobca so žalovaným uzavrel Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500102455 zo dňa 06.02.2015. Žalovaný požadoval od zamestnávateľa žalobcu vykonávať zrážky zo mzdy na uspokojenie pohľadávky vo výške 1 837,05 Eur, pričom poskytnutý úver bol vo výške 1 026,00 Eur. Žalobca so žalovaným uzavrel Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500109047 zo dňa 31.03.2015. Žalovaný požadoval od zamestnávateľa žalobcu vykonávať zrážky zo mzdy na uspokojenie pohľadávky vo výške 2 194,40 Eur, pričom poskytnutý úver bol vo výške 1 350 Eur (1500 Eur - 150 Eur). Žalobca so žalovaným uzavrel Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500117425 zo dňa 29.05.2015. Žalovaný požadoval od zamestnávateľa žalobcu vykonávať zrážky zo mzdy na uspokojenie pohľadávky vo výške 2 859,80 Eur, pričom poskytnutý úver bol vo výške 1 350 Eur (1 500 Eur - 150 Eur). Rozsudkom Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 4Csp/45/2019 zo dňa 03.07.2019 súd rozhodol, že Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka - č. 8500099817 uzavretá medzi

žalobcom a žalovaným dňa 22.01.2015, č. 8500102455 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 06.02.2015, č. 8500109047 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 31.03.2015, č. 8500117425 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 29.05.2015, sú neplatné. Predmetný spor bol právoplatne skončený dňa 14.08.2019. Žalovaný v postavení žalobcu podal na Okresný súd Trebišov žaloby, v ktorých si uplatňoval nároky zo zmlúv: nárok na zaplatenie sumy 269,87 Eur s prísl. zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500099817 zo dňa 22.01.2015. Okresný súd Trebišov rozsudkom sp. zn. 12Csp/45/2019 zo dňa 18.10.2019 žalobu zamietol z dôvodu posúdenia spotrebiteľského úveru ako bezúročného a bez poplatkov. Nárok na zaplatenie sumy 609,67 Eur s prísl. zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500102455 zo dňa 06.02.2015. Okresný súd Trebišov rozsudkom sp. zn. 17Csp/28/2019 zo dňa 07.11.2019 zaviazal žalobcu v postavení žalovaného na zaplatenie sumy 67,75 Eur s prísl., a to z dôvodu posúdenia spotrebiteľského úveru ako bezúročného a bez poplatkov, nárok na zaplatenie sumy 832,84 Eur s prísl. zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500109047 zo dňa 31.03.2015. Okresný súd Trebišov rozsudkom sp. zn. 12Csp/27/2019 zo dňa 25.10.2019 zaviazal žalobcu v postavení žalovaného na zaplatenie sumy 184,72 Eur s prísl., a to z dôvodu posúdenia spotrebiteľského úveru ako bezúročného a bez poplatkov, nárok na zaplatenie sumy 1 253,19 Eur s prísl. zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500117425 zo dňa 29.05.2015, žalovaný v postavení žalobcu podal na rozhodcovský súd Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z. z. p. o., so sídlom v Bratislave na Krížnej ulici č. 56 žalobu a vo veci bol vydaný Rozhodcovský rozsudok sp. zn. 357/01/19 zo dňa 26.08.2019. Okresný súd Trebišov rozsudkom sp. zn. 17Csr/1/2019 zo dňa 13.05.2021 rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zrušil. V konaní vedenom pod sp. zn. 4Csp/45/2019 si žalobca ako spotrebiteľ úspešne uplatnil svoje právo, keď sa domáhal určenia neplatnosti dohôd zrážok zo mzdy. Súd žalobe vyhovel z dôvodu, že Dohody o zrážkach zo mzdy sú neurčité a z uvedeného dôvodu neplatné. Dohody o zrážkach zo mzdy uzavreté stranami sporu predstavovali formulárové zmluvy, ktoré neboli individuálne dojednané. Svojím obsahom spôsobovali značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa. Finančné prostriedky vo výške 4 zrážok zo mzdy predstavovali vysokú čiastku a žalobca mal za to, že vznikla ujma v jeho nemajetkovej sfére, keďže konanie žalovaného bolo spôsobilé mu privodiť ujmu v jeho rodinnom živote. Žalobca mal za to, že a) intenzita zásahu do práv spotrebiteľa (použitie neprijateľných podmienok); b) výšky nedôvodne požadovaných súm žalovaným - zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500099817 zo dňa 22.01.2015, zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500102455 zo dňa 06.02.2015, zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500109047 zo dňa 31.03.2015, zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500117425 zo dňa 29.05.2015, ktoré žalovaný od žalobcu požadoval na základe zmluvy; c) dĺžku trvania závadného stavu od uzatvorenia jednotlivých zmlúv, objektívnej spôsobilosti vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom živote žalobcu a taktiež, že žalobca bol nútený domáhať sa ochrany svojich práv na príslušnom súde proti ekonomicky a právne silnejšiemu subjektu, d) počet vedených súdnych konaní - 4 súdne konania, v ktorých sa žalobca domáhal určenia neplatnosti Dohôd o zrážkach zo mzdy. Ak by sa žalobca nebránil podaním žaloby na súde, došlo by k nezákonnému zrážaniu z jeho mzdy, v dôsledku ktorého by žalovaný mohol prostredníctvom zamestnávateľa zrážať žalobcovi viac ako mu reálne patrí a žalobca by sa následne musel domáhať vrátenia bezdôvodného obohatenia, ktoré by mu skrz nezákonné zrážky vzniklo. Žalobca si takto uplatnil primerané finančné zadostučinenie vo výške 2 000 Eur.

3. Súd vec právne posúdil podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 9.6.2013 a od 10.6.2013 konštatoval, že Okresný súd Trebišov rozsudkom v konaní pod sp. zn. 4Csp/45/2019, ktorá je základom pre daný spor, rozhodol o právnom nároku žalobcu a určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka č. 8500099817 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 22.01.2015, dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka č. 8500102455 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 06.02.2015, dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka č. 8500109047 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 31.03.2015, dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka č. 8500117425 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 29.05.2015 sú neplatné. V tomto spore bol žalobca v celom rozsahu úspešný, jeho žalobe bolo vyhovené, rozsudok nadobudol právoplatnosť a právoplatným ukončením tohto konania bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúcich žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadostučinenie. V základnom konaní súd dospel k záveru, že dohody považoval za neurčité, a teda neplatné podľa § 37 ods. 1 OZ a prijal záver, že predmetné dohody sú právnym úkonom v rozpore s dobrými mravmi z dôvodov ako ich uviedol v odôvodnení rozhodnutia, konal tak preto, lebo žalovaný vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi postupoval v rozpore so zákonom, resp. z jeho strany došlo k obchádzaniu zákona o spotrebiteľských úveroch, tým že, porušil spotrebiteľské

práva žalobcu zakomponovaním takých zmluvných podmienok do zmlúv o revolvingovom úvere, ktoré boli vyhodnotené ako neprijateľné, v dôsledku čoho hrozilo, že žalovaný príjme od žalobcu plnenie bez právneho dôvodu, čím by na jeho strane došlo k bezdôvodnému obohateniu.

4. Následne súd prvej inštancie skúmal predpoklady podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vyžadujúce pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie. Poukázal na doterajšiu súdnu prax a rozhodovacia činnosť všeobecných súdov, pričom uviedol, že je evidentné, že v prípade, ak by sa žalobca nebránil podaním žaloby na súde, došlo by k nezákonnému zrážaniu jeho mzdy, nakoľko predmetné dohody neobsahovali jednoznačné vymedzenie pohľadávky a umožňovali veriteľovi svojvoľne určiť výšku dlhu bez akejkoľvek súdnej kontroly a takýmto spôsobom mimosúdne postihnúť majetok dlžníka a žalobca by sa následne musel domáhať vrátenia bezdôvodného obohatenia. Súd mal i zato, že žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou voči žalobcovi ako spotrebiteľovi, ktoré konanie bolo nepochybne spôsobilé privodiť mu ujmu. Aj keď podmienkou priznania primeraného finančného zadosťučinenia nie je vznik ujmy ani hrozba ujmy spotrebiteľa v dôsledku porušenia jeho práv dodávateľom, existujúca, alebo hroziaca ujma môže byť jedným z kritérií pre posudzovanie primeranosti výšky finančného zadosťučinenia. Tiež zohľadnil aj výšku nedôvodne požadovanej sumy žalovaným spolu v sume 3 569,87 Eur, ktoré žalovaný od žalobcu požadoval na základe zmlúv, dĺžku trvania závadného stavu od uzatvorenia zmlúv až do právoplatnosti rozhodnutia v konaní 4Csp/45/2019, t. j. 14.08.2019, teda viac ako štyri roky. V ďalšom zohľadnil skutočnosť, že žalobca bol nútený domáhať sa ochrany svojich práv na príslušnom súde proti ekonomicky a právne silnejšiemu subjektu a taktiež mal zato, že uvedené spôsobilo negatívne dôsledky v súkromnom živote žalobcu, napr. znižovanie životnej úrovne, strach o rodinu, zdravotné problémy žalobcu na úkor žalovaného. V neposlednom rade vzal do úvahy aj odškodnenie v iných obdobných prípadoch porušenia práv spotrebiteľa, napr. rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 12.02.2019 sp. zn. 13Csp/13/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 03.12.2019 sp. zn. 14Co/170/2019, ktorými bolo priznané finančné zadosťučinenie spotrebiteľovi vo výške 300 Eur. Nezanedbateľným kritériom pri posudzovaní výšky primeranosti finančného zadosťučinenia, na ktorý súd v danom prípade prihliadal, je aj odškodnenie v iných situáciách a podľa iných zákonných ustanovení v oveľa závažnejších prípadoch. Výška finančného zadosťučinenia nemôže presiahnuť výšku odškodnenia obete násilného trestného činu. Nakoľko v prípadoch obetí násilných trestných činov môže dôjsť aj k závažnému zásahu do zdravia či dokonca života, je možné považovať za primerané, aby odškodnenie v danom prípade nebolo vyššie ako odškodňovanie za trvalé následky na zdraví, či dokonca za život.

5. K nedôvodnosti obrany žalovaného ohľadom ním tvrdenej absencie ujmy na strane žalobcu poukázal tiež na závery súdnej praxe. Spotrebiteľ, žalobca, nie je povinný preukázať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie už vtedy, keď k porušeniu práva alebo povinnosti dôjde (citované z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/25/2021). V tejto súvislosti dodal, že účinné znenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.06.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom. Zákon podmienku, aby spotrebiteľovi bola privedená ujma nevyžaduje (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017). V rozhodnutí Najvyšší súd SR okrem iného v súvislosti s primeraným finančným zadosťučinením podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. konštatoval, že „zákonodarcu pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia) je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne.“

6. Súd prihliadnuc na okolnosti v konkrétne prejednávanej veci dospel k záveru, že suma vo výške 350 Eur plní všetky primeraného finančného zadosťučinenia, táto je primeraná a bude mať dostatočne satisfakčný charakter pre žalobcu a sankčný charakter voči žalovanému.

7. Vo vzťahu k nepriznanému nároku v celej požadovanej výške, súd zohľadnil zdôvodnenie nároku žalobcu, kedy tento netvrdil žiadne také okolnosti, ktoré by odôvodňovali výšku primeraného zadosťučinenia akú žiadal. Aj z iných obdobných sporoch o primerané finančné zadosťučinenie

boli súdu známe prípady, v ktorých boli spotrebiteľom priznané rovnaké alebo nižšie sumy ako žiadal žalobca, a to aj v situácii keď napr. reálne došlo k ujme na majetku spotrebiteľa a k bezdôvodnému obohateniu sa dodávateľa (čo nie je tento prípad). Vymedzenými kritériami mal súd za to, že suma vo výške 350 Eur splní všetky funkcie primeraného zadosťučinenia .

8. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi voči žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % zo súdom priznanej sumy. Stanovenie výšky primeraného zadosťučinenia je voľnou úvahou súdu berúc do úvahy, vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu, skutočnosti významné pre jej určenie. V prejednávanom prípade žalobcu nemožno vnímať ako procesne neúspešného v spore; žalobcovi bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie, aj keď v nižšej výške ako si uplatňoval. Žalobcu nemožno ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP). V tejto súvislosti poukázal i na nález Ústavného súdu SR z 4.2.2021 sp. zn. III. ÚS 475/2018.

9. Proti tomuto rozsudku proti výroku I. a III podal odvolanie žalovaný uplatniac odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil a žalobu zamietol. Uviedol, že odôvodnenie rozhodnutia nemá oporu v rozsudku sp. zn. 4Csp/45/2019. Týmto postupom konajúci súd porušil zákon, aj záväzný pokyn Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoCsp/2/2023 zo dňa 22.4.2024. Odôvodnenie rozhodnutia považoval za nezákonné, vykazujúce prvky neobjektívnosti v rozhodovaní súdu. S poukazom na rozhodnutie NS SR sp.zn. 7Cdo/91/2020 považoval odôvodnenie rozhodnutia, ktoré je založené na všeobecných, nie určitých záverov a šablonovitom odôvodnení. Súd prvej inštancie nezohľadnil, že žalobca dlhodobo a systematicky neplnil svoje záväzky, nielen voči žalovanému, ale aj voči ďalším subjektom. O uvedenom svedčí aj informácia zo súdnych registrov Okresného súdu Trebišov, z ktorých vyplynulo, že sú uvedené konania, napr. sp. zn. 9Csp/158/2017, 2Csp/96/2018, 12Csp/27/2019, 17Csp/28/2019, 9Csp/109/2019, 4Csp/36/2019, 13Csp/72/2021. Závery súdu o tom, že žalobca zažíval stres zo súdneho konania sa absolútne nevzťahuje na konanie 4Csp/45/2019. V tomto smere žalobcom nebolo konkrétne nič tvrdené. Na jednej strane má podľa prvoinštančného súdu byť protiprávny stav od uzavretia úverových zmlúv do rozhodnutia vo veci 4Csp/45/2019 kritériom pre určenie sumy zadosťučinenia, hoci z rozsudku absolútne nevyplýva, že by táto protiprávnosť vôbec bola žalobcom vnímaná, keďže ten sa začal brániť v roku 2019 voči zrážkam, teda voči tomu, aby vôbec niečo musel zaplatiť. Nedáva však žiadne vecné opodstatnenie to, prečo súd rovnakým spôsobom nevyhodnotil splátkovú delikvenciu a dlhodobé nesplácanie, teda vyvolaný protiprávny stav, zo strany žalobcu. Súd rozhodnutím priznal žalobcovi prospech v súvislosti s dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorá sa uplatnila v čase nesplnenia záväzkov žalobcu. Ak by žalobca splnil a vrátil aspoň to, čo prijal a pristúpil by k výkonu zrážok, situácia by bola iná. V tomto prípade žalobca vďaka vlastnému porušovaniu záväzkov má získať peňažný prospech, hoci sám svoje povinnosti porušil a porušuje. Rozsudok je vzhľadom na okolnosti nespravodlivým súdnym rozhodnutím aj mimo rámca myšlienky ochrany spotrebiteľa.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a III. potvrdil. Uviedol, že bez akýchkoľvek pochybností v inom súdnom konaní si uplatnil právo na určenie neplatnosti Dohôd o zrážkach zo mzdy v konaní sp.zn. 4Csp/45/2019. V tejto súvislosti poukázal na § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., keď ako spotrebiteľ nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože Zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie len v prípade vzniku ujmy, ale už aj vtedy, keď jej ujma v nadväznosti na porušenie práva spotrebiteľa vzniknúť mohla. Spotrebiteľ nie je povinný odôvodňovať vzniknutú ujmu a stav právnej neistoty, prípadne uvádzať iné skutočnosti, týkajúce sa nároku na primerané finančné zadosťučinenie bezprostredne v konaní, v ktorom bolo vyslovené porušenie práva na ochranu spotrebiteľa. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Priznané finančné zadosťučinenie vo výške 350 Eur, je vyrovnaním jeho ujmy, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednaní Dohôd o zrážkach zo mzdy závadne konal. Nestotožnil sa s názorom žalovaného, že v konaní nebolo preukázané, že došlo k porušeniu práv ustanovených za účelom jeho ochrany ako spotrebiteľa. Zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

Vo veci Okresného súdu Trebišov, sp.zn. 4Csp/45/2019 zo dňa 3.7.2019, sa domáhal určenia neplatnosti Dohôd o zrážkach zo mzdy. V rámci takto vymedzeného predmetu konania bol v konaní v celom rozsahu úspešný. Rozsudok Okresného súdu Trebišov, sp.zn. 4Csp/45/2019 zo dňa 3.7.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.8.2019, čím bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti, umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného primerané finančné zadosťučinenie. Súd je v danom súdnom spore viazaný rozsahom porušenia práv spotrebiteľa zisteným predchádzajúcim konaním. Vo vzťahu k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/389/2015. Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor z spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, nevyžaduje. Súd v konaní sp.zn. 4Csp/45/2019 zo dňa 3.7.2019 určil neplatnosť Dohôd zrážky zo mzdy nie len z dôvodu nedostatku určitosti podľa § 37 ods. 1 OZ, ale aj z dôvodu, že Dohody o zrážkach zo mzdy predstavovali neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 ods. 1 zákon č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov - Občiansky zákonník. Z existencie tohto právoplatného rozsudku vyplýva otázka, ktorá je pre rozhodnutie v posudzovanej veci podstatnou, rozhodujúcou a v tomto konaní bol v prospech spotrebiteľa judikovaný konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, čo v konečnom dôsledku znamená, že tú istú otázku súd prvej inštancie ako predbežnú otázku nemôže znovu riešiť, pričom vonkoncom nie je rozhodujúce (podstatné), či súd v právoplatne skončenom konaní správne alebo nesprávne právne posúdil uplatnený nárok - porušenie práva žalujúceho spotrebiteľa. Tvrdil, že splnil predpoklad, ktorý zákon č. 250/2007 Z.z. v § 3 ods. 5 vyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, pretože je potrebné vychádzať zo záveru, že zákon ako jediný predpoklad vyžaduje to, aby spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom a osobitnými predpismi. Jazykovým a systematickým výkladom ustanovenia §3 ods. 5 cit. zákona možno dospieť k záveru, že právo na primerané finančné zadosťučinenie má spotrebiteľ, ktorý úspešne uplatní porušenie práva na súde, čo je konkrétne uvedené v tomto zákonom ustanovení v poslednej vete, že spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva, čo systematicky korešponduje s prvou vetou, že „spotrebiteľ sa môže domáhať...“, to znamená, že spotrebiteľ musí byť žalobcom a musí v konaní uspieť. Je evidentné, že v prípade ak by sa nebránil podaním žaloby na súde o určenie neplatnosti Dohôd o zrážkach zo mzdy, došlo by k vykonávaniu nezákonných zrážok zo mzdy a žalovaný by sa bezdôvodne obohatil. Ak sa súd v odôvodnení rozsudku zamerlal na vyslovenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy najmä z dôvodu rozporu s dobrými mravmi (§39 OZ) a k neprijateľnosťou Dohody o zrážkach zo mzdy sa nezaoberal, dané nemôže byť na ťarchu žalobcu, ktorý v konečnom dôsledku bol v súdnom spore úspešný a úspešne si uplatnil jeho právo, vďaka čomu zabránil žalovanému, aby sa prostredníctvom neplatnej Dohody o zrážkach zo mzdy bezdôvodne obohatil prostredníctvom týchto zrážok. Musel teda iniciovať súdne konanie na ochranu svojich práv ako spotrebiteľa v zmysle §11 ods. 4 zákona č.129/2010, nakoľko Dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečovali plnenia zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Primerané finančné zadosťučinenie je možné priznať aj keď dôvodom úspechu žalobcu v predchádzajúcom konaní bola absolútna neplatnosť dohôd o zrážkach zo mzdy vyplývajúca zo všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Ako inak by sa dal označiť jeho úspech v konaní, ktoré inicioval. Záverom dodal, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o primeranosti finančného zadosťučinenia zohľadnil intenzitu zásahu do práv spotrebiteľa, výšku nedôvodne požadovanej sumy žalovaným viac ako 7 140,61 Eur, ktoré žalovaný od neho požadoval na základe Dohôd o zrážkach zo mzdy, dĺžku trvania závadného stavu, objektívnu spôsobilosť vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom živote a taktiež, že bol nútený domáhať sa ochrany svojich práv na príslušnom súde proti ekonomicky a právne silnejšiemu subjektu. V prípade, ak by sa nebránil podaním žaloby na súde, došlo by k nezákonnému zrážaniu zo mzdy žalobcu, v dôsledku ktorého by žalovaný mohol prostredníctvom zamestnávateľa mu zrážať viac ako mu reálne patrí a následne by sa musel domáhať vrátenia bezdôvodného obohatenia. S poukazom na rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach súd správne rozhodol, keď mu priznal finančné zadosťučinenie vo výške 350 Eur, nakoľko nebolo možné vychádzať len z rozdielu výšky požadovaných zrážok a výšky poskytnutého úveru.

11. Ďalšie vyjadrenia v spore doručené neboli.

12. Výrok II. rozsudku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom odvolacieho konania (§ 367 ods. 2 CSP).

13. Predmetom odvolacieho prieskumu bol rozsudok vo výroku I., ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 350 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a súvisiaci výrok o náhrade trov konania.

14. Rozsudok vo výroku I. je vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP v tomto rozsahu potvrdil.

15. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 19.12.2025 o 8,45 hod. v pojednávacej miestnosti č. 207/2 posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 9.12.2025 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1,3 CSP.

16. Žalovaný v podanom odvolaní uplatnil odvolacie dôvody spočívajúce v tom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V ďalšom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia.

17. K žalovaným namietanému odvolaciemu dôvodu uvádza, že hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesné vady v § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenie.

18. Z obsahu odvolania žalovaného je zrejmé, že namieta porušenie jeho práva na spravodlivý proces. Súdu prvej inštancie vytyka najmä to, že sa dostatočne nevysporiadal s jeho argumentáciou prednášanou v konaní. Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany, aby sa súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecných záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia dôkazov. Rozdielny názor strany vo vzťahu k hodnotiacemu úsudku súdu preto nečiní jeho rozsudok nesprávnym či nezákonným. Je nepochybné, že právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy aj právo podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v sebe zahŕňajú aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006). Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nepopierajú zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať aj ústavnou a zákonnou procesnoprávnou rámcou, ktorý predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu. Jedným z týchto princípov vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní je povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť (§ 220 CSP, I. ÚS 243/2007), pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho čo uviedli strany sporu. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na ich základe dospel, boli pre širšiu právnickú (ale i laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán sporu (IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán, ktoré majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska c/a Švajčiarsko z 29.4.1993). Inak povedané, judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strán, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci,

vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c/a Španielsko z 9.12.1994, Hiro Balani c/a Španielsko z 9.12.1994).

19. Podstatou odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledku dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

20. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

21. V posudzovanej veci súd prvej inštancie vykonal náležité dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti žaloby, ktorou sa žalobca domáhal primeraného finančného zadosťučinenia. Jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, a z obsahu spisu vyšli najavo, pričom správne vychádzal z výsledkov dokazovania vykonaného v konaní vedenom na súde prvej inštancie a vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Vec posúdil správne po právnej stránke, keď na zistený skutkový stav aplikoval príslušné zákonné ustanovenia. Svoje zistenia a závery riadne odôvodnil a vysporiadal sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán súvisiacimi s predmetom konania.

22. Odvolací súd preto konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP, preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľný, neodôvodnený či zjavne arbitrárny (svojvoľný). Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Súslednosti jednotlivých častí odôvodnenia a jeho obsahová (materiálna) náplň zakladá súhrne jeho zrozumiteľnosť aj všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami aj úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a náležite vyhodnotil. Jeho argumentácia je koherentná a rozhodnutie konzistentné, logické a presvedčivé, zvolené premisy aj závery, ku ktorým na ich základe dospel sú prijateľné pre právnickú aj laickú verejnosť. Žalovaný v odvolaní neuvádza relevantné skutočnosti, ktoré by neboli zistené a vyhodnotené v konaní pred súdom prvej inštancie.

23. Odvolací súd takto dospel k záveru, že uvedené odvolacie dôvody nie sú naplnené.

24. V preskúmvanej veci z obsahu spisu a z obsahu napadnutého výroku I. rozhodnutia vyplynulo, že žalobca svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie preukazoval tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp.zn. 4Csp/45/2019 rozhodol o právnom nároku žalobcu a určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka č. 8500099817 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 22.1.2015, dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka č. 8500102455 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 6.2.2015, dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka č. 8500109047 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 31.3.2015, dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka č. 8500117425 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 29.5.2015 sú neplatné. Zo žaloby v danom spore vyplynulo, že žalobca tvrdil, že dohody o zrážkach zo mzdy sú v rozpore s § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a považoval ich za neplatné z dôvodu, že ako zabezpečovací prostriedok finančnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom musí obsahovať také náležitosti, ktoré ju činia určitou a zrozumiteľnou. Dohody o zrážkach zo mzdy svojim obsahom spôsobili značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa, teda žalobcu, poukazujúc na § 53 ods. 1 OZ. V citovanom konaní bolo nariadené aj neodkladné opatrenie na návrh

žalobcu, ktorým bol žalobca zaviazaný povinnosti zdržať sa výkonu dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka z jednotlivých dohôd o zrážkach zo mzdy až do právoplatného skončenia veci samej o neplatnosť týchto dohôd. Zároveň zamestnávateľovi žalobcu Minibea Slovakia s.r.o. k Letisku 1637 v Košiciach bola uložená povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu podľa uvedených dohôd. Z uznesenia, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie vyplynulo, že v spore 4Csp/45/2019 nariadil neodkladné opatrenie potom, čo zistil, že žalobca osvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami a tiež konštatoval, že sú splnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko žalobca osvedčil existenciu úverového právneho vzťahu medzi ním a žalovaným, z ktorého vyplýva jeho dlh voči žalovanému, ktorý je zabezpečený dohodami o zrážkach zo mzdy, ktorých platnosť spochybňuje podaním žaloby vo veci samej. Týmto osvedčil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy a že bez neodkladnej úpravy pomerov bude jeho právo ohrozené a dôjde k poškodeniu jeho práva, ak mu zamestnávateľ začne vykonávať zrážky na základe dohôd, ktorých platnosť je sporná. Z rozsudku pod sp.zn. 4Csp/45/2019 zo dňa 3.7.2019 v ďalšom vyplynulo, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím prostriedkom peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Takáto dohoda musí obsahovať presné označenie pohľadávky, ktorú zabezpečuje, dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré boli predmetom konania, neobsahujú uvedenie presnej výšky pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená. Podľa čl. 4 dohody, spoločnosť bude mať (má) voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi úver. Aj keď v uvedených článkoch sú uvedené čísla zmlúv o revolvingovom úvere uzatvoreným medzi stranami sporu a výška úveru, ktorá mala byť žalovaným poskytnutá žalobcovi, jedná sa len o možné spôsoby vzniku pohľadávky, ktorá vznikne až v budúcnosti. Vymedzenie zabezpečovacej pohľadávky v čl. 4 dohody tak, že pohľadávky sú tvorené úverom vrátane všetkých revolvingov, príslušenstvom úveru, prípadnými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávok a prípadne ďalšími pohľadávkami, ktoré do budúcnosti vyplynú zo zmluvy a jej prípadných dodatkov, považovali za neurčité a teda neplatné podľa § 37 ods. 1 OZ. Zabezpečovaná pohľadávka má byť už v čase uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy uvedená presne, má byť presne konkretizovaná. Veriteľovi neprislúcha právo jednostranne určovať, aké pohľadávky a v akej výške, ktoré v budúcnosti vzniknú, sa budú realizovať formou zrážok zo mzdy v jeho prospech. Jednotlivé sumy v čl. 4 predmetných dohôd sú pritom uvedené len v súvislosti s označením budúceho poskytnutia úveru na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, preto súd považoval za neurčité aj dojednanie týkajúce sa výšky splátok. Podľa čl. 5 dohody, ak nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške bez ohľadu na dôvod, má byť zrážka v nasledujúcich mesiacoch zvýšená nad dohodnutú sumu. Uvedené predstavuje jednostranné neprimerané zvýhodnenie zmluvnej strany veriteľa, ktorý má byť bezpodmienečne uspokojený aj nad dohodnutú výšku mesačnej zrážky. Z odvodnenia rozsudku v bode 38 vyplynulo, že vzhľadom na uvedené skutočnosti a to neurčitosť dohôd o zrážkach zo mzdy považoval predmetné dohody za neplatné. Tieto dohody predstavovali formulárové zmluvy, ktoré neboli individuálne dojednané. Svojim obsahom, poukazujúc aj na vyššie uvedené skutočnosti, spôsobovali značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech veriteľa. Pri uzatváraní dohôd dlžník – spotrebiteľ musí jednoznačne vedieť pohľadávku akého druhu zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy a v akej výške. Predmetné dohody takéto jednoznačné vymedzenie neobsahovali a umožňovali veriteľovi svojvoľne určiť výšku dlhu (úveru, odplaty za úver, zmluvných pokút a ďalších iných nákladov) bez akejkoľvek súdnej kontroly a takýmto spôsobom mimosúdne postihnúť majetok dlžníka. Svedčí o tom aj čl. 6, podľa ktorého sa majú zrážky zo mzdy vykonávať až do doby, pokiaľ spoločnosť písomne neoznámí zamestnávateľovi, že všetky jeho pohľadávky sú splatné. V ďalšom poukázal na § 5a ods. 1 písm. a/ ZoOS a uviedol, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by žalobca ako spotrebiteľ mal možnosť odmietnuť zabezpečovací prostriedok poskytovaného úveru. Žalovaný nepreukázal skutočnosť, že žalobca bol poučený o následkoch uzavretia dohôd o zrážkach zo mzdy. Zároveň konštatoval, že predmetné ustanovenie nadobudlo účinnosť 1.5.2014 a dohody o zrážkach zo mzdy boli uzavreté v roku 2015, a preto sa dané ustanovenie vzťahuje aj na predmetnú vec.

25. Odvolací súd k námietke žalovaného týkajúcej sa nesplnenia zákonného predpokladu zo strany žalobcu pre uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie – úspešné uplatnenie práva alebo povinností voči porušiteľovi tvrdiac, že v danom prípade rozsudkom, na ktorý poukazoval žalobca, bolo rozhodnuté nie podľa predpisov na ochranu spotrebiteľa, ale podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, súd uviedol, že táto námietka je v tomto smere nedôvodná, pretože z odôvodnenia rozsudku sp.zn. 4Csp/45/2019 je možné prijať záver, že žalobca na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi.

26. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o splnení všetkých zákonných predpokladov pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia žalobcovi v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a priznané finančné zadosťučinenie vo výške 350 Eur považuje za primerané s ohľadom na kritéria, ktoré súd zohľadnil pri určovaní tejto výšky.

27. Z odôvodnenia rozsudku v napadnutom výroku I. jednoznačne vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k vyššie uvedeným záverom s poukazom na zistený skutkový stav a príslušné zákonné ustanovenia, ktoré aplikoval v preskúmvanej veci a odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na všetky odvolacie námietky žalovaného, keďže boli uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

28. Podstata odvolacích námietok žalovaného je jeho tvrdenie o nespnení zákonných podmienok pre priznanie finančného zadosťučinenia žalobcovi a neprímeranosť výšky priznaného finančného zadosťučinenia.

29. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozsudku v napadnutom výroku I. a odvolacej argumentácii žalovaného poukazuje na rozhodovaciu prax najvyššieho súdu, pričom konštatuje, že možnosť priznať finančné zadosťučinenie spotrebiteľovi podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2017 Z.z. bez toho, aby bola v konaní preukázaná konkrétna ujma, či už materiálna alebo nemateriálna (morálna) a bez toho, aby spotrebiteľ musel preukazovať výšku vzniknutej ujmy. Jedinou podmienkou pre priznanie finančného zadosťučinenia je iba to, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom a osobitnými predpismi.

30. Žalobca úspešne uplatnenie porušenia jeho práv a povinností preukázal rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp.zn. 4Csp/45/2019 zo dňa 3.7.2019, ktorým súd určil, že dohody o zrážkach zo mzdy č. 8500099817, č. 8500102455, č. 8500109047, č. 8500117425 sú neplatné.

31. Argumentáciu žalovaného v odvolaní, že uvedeným rozsudkom nebolo rozhodnuté o neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy na základe ustanovení určených na ochranu spotrebiteľa, ale na základe všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, odvolací súd nepovažuje za dôvodnú. Z rozsudku sp.zn. 4Csp/45/2019 zo dňa 3.7.2019 vyplynulo, že dohody o zrážkach zo mzdy sú neplatné z dôvodu, že neobsahovali také náležitosti, ktoré ich činia určitými a zrozumiteľnými. V ďalšom neobsahovali všetky náležitosti, ktoré by ich činili určitými a zrozumiteľnými, svojím obsahom spôsobili značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa, t.j. žalobcu. Rovnako dospel súd k záveru, že predmetné dohody sú právnym úkonom v rozpore s dobrými mravmi, lebo žalovaný vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi postupoval v rozpore so zákonom, resp. z jeho strany došlo k obchádzaniu zákona o spotrebiteľských úveroch, tým, že porušil spotrebiteľské právo žalobcu zakomponovaním takých zmluvných podmienok do zmlúv o revolvingovom úvere, ktoré boli vyhodnotené ako neprijateľné, v dôsledku čoho hrozilo, že žalovaný príjme od žalobcu plnenie bez právneho dôvodu, čím by na jeho strane došlo k bezdôvodnému obohateniu.

32. Odvolací súd sa čiastočne stotožňuje s odvolacou argumentáciou žalovaného, že z rozsudku sp.zn. 4Csp/45/2019 nevyplýva porušenie práv a povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. ani osobitnými predpismi s odkazom na konkrétne ustanovenia, z jeho obsahu ako celku však možno vyvodit', že súd posudzoval vzťah strán sporu v podobe porušovania zákonom ustanoveného práva žalobcu ako spotrebiteľa a žalovaným ako jeho poruшитelom, medzi stranami sporu bola riešená v prospech spotrebiteľa dňom 3.7.2019 právoplatne nezmeniteľne a vzhľadom na § 228 ods. 1 CSP pre strany záväzne aj vyriešená. Z existencie právoplatného rozsudku vyplýva otázka, ktorá je pre rozhodnutie posudzovanej veci podstatnou, rozhodujúcou a v tomto konaní bol v prospech spotrebiteľa judikovaný konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, čo v konečnom dôsledku znamená, že tú istú otázku súd prvej inštancie ako predbežnú nemôže znovu riešiť, pričom vonkoncom nie je rozhodujúce, či súd v právoplatne skončenom konaní správne alebo nesprávne právne posúdil uplatnený nárok. Aj keď súd právne vyhodnotil dohody o zrážkach zo mzdy ako neplatný právny úkon podľa § 37 ods. 1 OZ a nasl. a nekonštatoval odkazom na konkrétne ustanovenie aj porušenie zákona o spotrebiteľských úveroch, resp. porušenie osobitných predpisov, odvolací súd dospel k záveru, že citované rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo základom pre posúdenie skutočnosti, či žalovaný

porušil svoju povinnosť ustanovenú osobitným zákonom. Táto otázka nepochybne preukázaná bola a podmienka priznania finančného zadosť učinenia bola splnená, tak ako správne konštatoval súd prvej inštancie. Odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodnutie o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy rozsudkom sp.zn. 4Csp/45/2019 je potrebné vykladať ako celok, a nie je náležité z neho vyberať iba paragrafom označené ustanovenia. V tomto smere je preto nedôvodná i odvolacia argumentácia žalovaného, že súd prvej inštancie sa neriadil názorom odvolacieho súdu vysloveného v zrušujúcom uznesení pod sp. zn. 8CoCsp/2/2023 zo dňa 22.4.2024.

33. Poukazujúc na právne závery dovolacieho súdu, vyslovených v uznesení NS SR z 25. mája 2022, sp. zn. 3Cdo/31/2020, uverejnenom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 3/2023 pod č. 30, „13. Dostatočne komplexným prístupom k súboru vyššie odcitovaných ustanovení podľa názoru dovolacieho súdu nemožno dospieť (aj s prihliadnutím k jeho skoršej judikatúre vrátane rozhodnutí akcentovaných dovolaním) k inému záveru, než je ten, že reštriktívny prístup k interpretácii úpravy (vrátane čl. I § 3 ods. 5 poslednej vety zákona o ochrane spotrebiteľa), kladúci spotrebiteľovi do cesty pri uplatňovaní práva prekážky v konečnom dôsledku spôsobilé viesť až k upretiu zákonom garantovaného práva, aj z pohľadu splnenia záväzkov prijatých v súvislosti s členstvom Slovenskej republiky v Európskej únii, nemôže obstať. 14. Eurokonformným a k slabšej strane spotrebiteľského vzťahu náležite ústretovým sa preto javí len taký výklad úpravy urobenej aj predmetom sporu v prejednávanej veci, pri ktorom splnením podmienky úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, zakladajúcej právo spotrebiteľa na primerané finančné zadosť učinenie podľa čl. I § 3 ods. 5 vety tretej zákona, je vyslovenie sa súdom o porušení práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi v akomkoľvek rozhodnutí v prospech spotrebiteľa (aj vo forme konštatovania porušenia len v odôvodnení rozhodnutia ako otázky predbežnej)“.

34. Odvolací súd považuje za preukázané porušenie práv žalobcu ako spotrebiteľa a povinnosti žalovaného pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv so žalobcom. Zákonná podmienka pre vznik nároku žalobcu na primerané finančné zadosť učinenie voči žalovanému bola splnená v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

35. V tomto smere preto odvolaciu argumentáciu žalovaného, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je nezákonné a vykazuje zásadné prvky neobjektívnosti považuje za nedôvodnú, nakoľko v konaní bolo preukázané porušenie práv žalobcu ako spotrebiteľa a povinnosti žalovaného pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv.

36. Odvolacia argumentácia žalovaného sa v ďalšom týkala nezákonnosti rozhodnutia ohľadne výšky primeraného zadosť učinenia, pričom namietal, že odôvodnenie rozhodnutia je v tejto časti všeobecné a neurčité.

37. Odvolací súd argumentáciu žalovaného považuje za nedôvodnú a poukazuje na zákon č. 250/2007 Z.z. pokiaľ ide o rozsah finančného zadosť učinenia. Určenie primeraného finančného zadosť učinenia je vecou úvahy súdu a súd určí, aká výška finančného zadosť učinenia je primeraná vždy s ohľadom na okolnosti danej veci. Nemôže ísť teda o úvahu svojvoľnú a súd ju musí v odôvodnení rozsudku vysvetliť tak, aby bolo zrejmé, prečo práve priznanú sumu finančného zadosť učinenia považuje za primerané finančné zadosť učinenie v danej konkrétnej veci. Tak ako uviedol súd prvej inštancie súdna prax doposiaľ vychádzala pri posudzovaní primeranosti finančného zadosť učinenia z nasledujúcich kritérií: 1/ vzniknutá, resp. hroziaca ujma, 2/ rozsah, v akom dodávateľ porušil svoje povinnosti a výška majetkového plnenia, ktoré tým dodávateľ získal na úkor spotrebiteľa, 3/ doba trvania protiprávneho vzťahu, 4/ nevyhnutnosť domáhania sa práv v súdnom konaní a tým spôsobený zásah do súkromného života spotrebiteľa, 5/ reparácia vzniknutej ujmy v majetkovej sfére spotrebiteľa, t.j. súdy zohľadňujú v akom rozsahu bolo spotrebiteľovi vrátené majetkové plnenie dodávateľom, na ktoré dodávateľ nemal právny nárok, 6/ odškodnenie v iných obdobných prípadoch porušenia práv spotrebiteľa, 7/ odškodnenie v iných situáciách a podľa iných zákonných ustanovení v oveľa závažnejších prípadoch (náhrada za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, odškodňovanie obetí trestných činov).

38. V preskúmvanej veci súd pri určení výšky finančného zadosťučinenia vychádzal z uvedených kritérií, keď prihliadol a zohľadnil aj výšku nedôvodnej požadovanej sumy žalovaným spolu v sume 3.569,87 Eur, ktoré od žalobcu požadoval na základe zmlúv, dĺžku trvania závadného stavu (uzatvorenia zmlúv – 22.1.2015, 6.2.2015, 31.3.2015, 29.5.2015 až do právoplatnosti rozhodnutia v konaní pod sp.zn. 4Csp/45/2019, t.j. 14.8.2019), teda viac ako 4 roky. Taktiež zohľadnil skutočnosť, že žalobca bol nútený domáhať sa ochrany svojich práv na príslušnom súde proti ekonomicky a právne silnejšiemu subjektu, že uvedené mu spôsobilo negatívne dôsledky v súkromnom živote, napr., znižovanie životnej úrovne, strach o rodinu, zdravotné problémy žalobcu na úkor žalovaného. V neposlednom rade pri určovaní výšky finančného zadosťučinenia vzal do úvahy aj odškodnenie v iných obdobných prípadoch porušenia práv spotrebiteľa, ktorými bolo priznané finančné zadosťučinenie spotrebiteľovi vo výške 3020 Eur. Nezanedbateľným kritériom pri posudzovaní výšky finančného zadosťučinenia, na ktorý súd v danom prípade prihliadol, je aj odškodnenie v iných situáciách a podľa iných zákonných ustanovení v oveľa závažnejších prípadoch (náhrada za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, odškodňovanie obetí trestných činov podľa zákona č. 274/2017 Z.z.). V nedôvodnosti obrany žalovaného ohľadne ním tvrdenej absencie ujmy na strane žalobcu poukázal i na závery súdnej praxe. Rovnako prihliadol aj na okolnosti, konkrétne v prejednávanej veci a dospel k záveru, že suma vo výške 350 Eur plní všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, táto je primeraná a bude mať dostatočný satisfakčný charakter pre žalobcu a sankčný charakter voči žalovanému.

39. Odvolací súd takto dodáva, že úvaha súdu prvej inštancie o výške finančného zadosťučinenia nevybočila z medzí a hľadísk ustanovených zákonom a nemožno dospieť k záveru, že v rozsahu, v akom bola priznaná, dôjde k finančnému obohateniu sa žalobcu. Priznaná výška je primeraná okolnostiam prejednávanej veci. Výška primeraného finančného zadosťučinenia by sa mala posudzovať resp. určovať (okrem iného) aj v kontexte zohľadnenia ďalších právnych predpisov upravujúcich obdobnú problematiku ako napríklad § 5 ods. 1 zák. č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi v zmysle ktorého na výpočet odškodnenia, ak ide o ujmu na zdraví, sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu upravujúceho poskytovanie náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia; ak bola trestným činom spôsobená smrť, poškodený má nárok na vyplatenie odškodnenia v sume päťdesiatnásobku minimálnej mzdy. Poškodený trestným činom znásilnenia, sexuálneho násillia alebo sexuálneho zneužívania má nárok aj na vyplatenie odškodnenia za spôsobenú morálnu škodu v sume desaťnásobku minimálnej mzdy.

40. Odvolací súd vo vzťahu k odvolacej argumentácii žalovaného, že súd nezohľadnil, že žalobca dlhodobo a systematicky neplní svoje záväzky nie len voči žalovanému, ale aj voči ďalším subjektom, dodáva, že uvedenú odvolaciu argumentáciu považuje za nedôvodnú s poukazom na účel a podstatu zákona č. 250/2007 Z.z. Napokon je potrebné uviesť i to, že žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou voči žalobcovi pri uzatváraní revolvingových úverov a dohôd o zrážkach zo mzdy. Všetky vyššie uvedené kritéria, ako boli vyhodnotené a vychádzajú aj z rozhodovacej praxe všeobecných súdov, Najvyššieho súdu SR, považuje odvolací súd za primerané finančné zadosťučinenie vo výške 350 Eur, a to aj s prihliadnutím na odškodňovanie v iných situáciách a podľa iných zákonných ustanovení aj v oveľa závažnejších prípadoch (napr. v prípadoch náhrad za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia alebo v prípadoch odškodnení obetí trestných činov. Odvolací súd vychádzal aj z rozhodovacej praxe odvolacích senátov Krajského súdu v Košiciach v iných obdobných veciach napr. sp.zn. 8CoCsp/1/2024, 6CoCsp/68/2021, 5CoCsp/6/2023, 5CoCsp/25/2024, 9CoCsp/23/2021, 3CoCsp/27/2024, 11CoCsp/33/2024 a ďalšie.

41. V kontexte vyššie uvedeného preto odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku I. a v závislom výroku III. o trovách konania v zmysle § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správny potvrdil a podľa § 387 ods. 2 CSP na zdôraznenie správnosti doplnil ďalšie dôvody.

42. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), zohľadňujúc § 251 CSP.

43. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).